

Grundlæggende kristendom – 6: Et udvalgt folk

Af Erik Fanøe

Forhistorie

Lucifer (Djævelen, Satan) Guds største engel "fyldt med visdom og af fuldendt skønhed" følte sig i sit overmod som Guds ligemand og ville sidde på hans trone. Det blev hans fald. (Ez 28:12-17, Es 14:12-15). Jesus blev valgt som syndofferlam (1 Pet 1: 18-20) for at modvirke Satans første sejr: Syndefaldet.

Syndefaldet og Guds omsorg

I Guds dom over Satan var et løfte: "Jeg sætter fjendskab mellem dig og kvinden, mellem din sæd og hendes sæd: Han skal knuse dit hoved, og du skal bide ham i hælen." (1 Mos 3:15 ordret). Udtrykket "hendes sæd" antyder jomfrufødslen. Jesus, jødernes konge, vil besejre Satan, men selv dø af det giftige bid. Evnen til at høre Guds tale aftog og afstanden til ham øgedes, som Syndfloden og Babelstårnet viser os. Mennesket var faret vild og havde brug for en vejviser.

Abraham

Gud kalder den 75-årige Abram til at forlad alt sit eget og drage til et fremmed land, som han og hans talrige afkom ville få for evigt. ... "Jeg vil velsigne dem, der velsigner dig, og den, der forbander dig, vil jeg forbande." (1 Mos 12: 1-3, v. 3 gælder stadig!). På mirakuløs vis blev løftet opfyldt, og det lovede folk opstod. Om Abraham lyder Bibelens nøgleord: "Abram troede Gud, og han regnede ham det til retfærdighed." (1 Mos 15:6)

Moses

Isaks søn Jakob og hans slægt rejste til Egypten, hvor de senere blev slaver. 430 år senere førte Moses jøderne ud fra Egypten gennem Sivhavet og ud i Sinaj ørken, hvor slaveflokkene blev til et folk. De indgik en pagt med Gud, Moseloven med De Ti Bud, og fik det guddommelige kald: "Hvis I adlyder mig og holder min pagt, skal I være min ejendom, ene af alle folkene, for hele jorden tilhører mig. I skal være et kongerige af præster og et helligt folk for mig" (2 Mos 19:5-6).

Jesus, kongen af Davids hus

"I tidens fylde" føder Maria Jesus, "kvindens sæd". Han kom for "at tjene og give sit liv som løsesum for mange." (Mark 10:45). Det skete på korset. Påskedag opstod han fra de døde, og om kort tid kommer han igen for, som Gabriel sagde til Maria (Luk 1: 32-33), at indtage sin plads på Davids trone i landet Israel. Han kan komme når som helst!

Landet og det udvalgte folks betydning for dig og mig

Folkets historie i GT viser hvordan det går, når vi følger Herren, og når vi ikke gør det. De er Guds vidner, både når de adlyder, og når de ikke gør! (Es 43:8-10) ligesom vi er verdens lys hvad enten vi "lyser" eller ej (Matt 5:13-14). Uden jøderne ingen Bibel! Uden Israels konge, Jesus, ingen frelse. At landet Israel genopstod i 1948 viser, at Gud holder sine løfter.

Det nye Jerusalem

Forude venter målet. Jerusalem af guld, strålende som krystalklar jaspis med sine perleporte. En tilværelse sammen med Herren så skøn, at ingen forventning kan være for stor. Endog Gud selv vil juble over det, han har skabt. (Es 65:17-19).

Spørgsmål til overvejelse og diskussion

- GT handler om jødernes historie og deres forventninger. Ifølge Daniels bog kunne man netop på Jesu tid vente at Messias var lige på trapperne. Hvorfor forstod de alligevel ikke, at Jesus kom som en opfyldelse af profetierne? (Es 8:16 og 29:11-12. 2 Kor 3:14-16) Deres undskyldning: 5 Mos 13:2-6 og 17:2.
- Rom 11:26: "Og så skal hele Israel frelses..." Betyder det at de bliver optaget i menigheden? (Verset er en opfyldelse af Zak 12:10). (Rom 11 især v. 17-26. Ef 2:11-3:7).
- Hvorfor blev Adam og Eva efter syndefaldet drevet ud af Edens Have? (1 Mos 3:22).
- Hvordan er jøderne over alt i verden blevet bevaret som jøder? (Rom 8:28, Ez 20:32-33, 3 Mos 23:1-3).
- Hvad skal vi med "Et udvalgt folk"? Er Gud racist? (Ef 2:14 og Åb 7: Hele kapitlet.)
- "Gud kan gøre hvad han vil og udvælge et særligt folk, men kommer det egentlig mig ved?"
- Har Guds indgriben i historien nogen betydning for os? (Luk 21:28 og 27, Matt 24:37-41 ~ 1 Mos 7:4-5. Ez 37:22-28 og Luk 1:32-33 ~ Es 66:8, 15/5 1948 og Jesu genkomst).
- Hvordan forstår du ApG 4:11-12 i forhold til Matt 8:11-12? Hvordan kom de i Himmeriget før Jesus var født? Har jøderne en særstilling? (Hebr 11: Hele kapitlet, især v. 24-27, Sl 32, 1 Mos 20: 2-7).
- Hvad er det for løfter "til fædrene", der er ved at gå i opfyldelse netop nu? (1 Mos 17:8, Ez 37:21-22, 24).